

skulle tildeles sine midler gennem UNDP. De nordiske lande var indforstået med UNIDOs interesse i at få del i FN's regulære program for teknisk bistand og havde gentagne gange udtrykt ønske om, at rammen for dette program burde udvides. Forudsat at en sådan udvidelse ville finde sted, ville man finde det rimeligt, at en betydelig del af udvidelsen gik til industrielle projekter. De nordiske lande måtte fastholde deres opfattelse af, at Generalforsamlingens tidligere beslutning om at afse et bestemt beløb af det regulære program til industrielle formål var en misforståelse, som hindrede den fornødne fleksibilitet i administrationen af disse midler. Med hensyn til paragraf 6 måtte det understreges, at man anså UNDP for at være fuldt ud i stand til at foretage en rationel og ligelig fordeling af sine midler mellem konkurrerende udviklingsaktiviteter. Efterhånden som UNIDO blev mere handlingsorienteret, ville dets andel af UNDP's midler automatisk øges.

Afstemningen i Plenarforsamlingen blev udskudt, indtil 5. udvalg havde afsluttet behandlingen af afsnit V i FN's budget, FN's regulære bistandsprogram. 5. udvalg vedtog at forhøje beløbsrammen på denne post fra tidligere \$ 6,4 mill. til \$ 6,9 mill., hvilket indebar, at den foreslåede forhøjelse på \$ 0,5 mill. af UNIDOs andel ikke ville komme til at gribe forstyrrende ind i andre projekter finansieret over FN's regulære budget.

Resolutionen (res. 2407) blev den 17. december 1968 vedtaget af Plenarforsamlingen med 81 stemmer for, 1 imod (Japan), medens 17 afstod (USA, Storbritannien, Frankrig, Canada, Australien, Belgien, Irland, de kommunistiske lande).

2. Udvalget og Plenarforsamlingen vedtog endvidere den 19. november 1968 enstemmigt en resolution (res. 2385) om at optage Mauritius, Sydyemen, Ækvatorial Guinea og Swaziland på listen over stater, som kan indvælges som medlemmer af UNIDOs styrelsesråd.

3. På Ghanas foranledning inkluderede 2. udvalg i sin beretning til Generalforsamlingen en beslutning gående ud på, at et flertal i 2. udvalg var af den opfattelse, at UNIDOs styrelsesråd under sin 3. samling i lyset af indhøstede erfaringer skulle overveje behovet for en opretholdelse af arbejds-

gruppen vedrørende programlægning og koordination, eventuelt således at styrelsesrådet undersøgte ønskeligheden af at sammenkalde arbejdsgruppen sideløbende med — og ikke forud for — styrelsesrådets samling.

2. udvalgs beretning: A/7332 og Corr. 1. og 2.

FNs Kapitaludviklingsfond.

(Dagsordenens punkt 36).

2. udvalg behandlede ovennævnte spørgsmål på to møder den 4. oktober og 12. december 1968.

Under udvalgets indledende drøftelse af tilrettelæggelsen af udvalgets arbejde under samlingen anmodede en række udviklingslande om en udskydelse af bidragskonferencen til FN's Kapitaludviklingsfond til et senere tidspunkt end det oprindeligt planlagte, nemlig den 18. oktober, øjensynligt for at vinde tid til en bedre forberedelse af konferencen. Ingen havde indvendinger herimod, og på 2. udvalgs henstilling vedtog Plenarforsamlingen enstemmigt den 14. oktober 1968 en resolution (res. 2377), i hvilken Generalforsamlingen beslutter, at paragraf 1 (c) i resolution 2321 (XXII) ikke skal gælde for året 1968; i denne paragraf hedder det, at bidragskonferencerne til UNDP og FN's Kapitaludviklingsfond skal finde sted umiddelbart efter hinanden.

Den egentlige behandling af FN's Kapitaludviklingsfond fandt først sted efter afholdelsen af bidragskonferencen, til hvilken kun udviklingslande bidrog, og som indbragte ca. \$ 1.350.000 eller knap \$ 50.000 mere end året før.

Fra udviklingslandene deltog Tchad, Øvre Volta og Sudan i debatten. Disse lande udtrykte alle beklagelse over, at de kapitalstærke lande fortsat var modstandere af fonden. De kunne ikke acceptere, at fonden skulle nå en størrelse af \$ 10 mill., før den kunne påbegynde sin virksomhed, således som foreslået af UNDP's administrator, som efter en midlertidig ordning bestyrer fonden. Det afgørende måtte være udviklingslandenes behov, som talte for en omgående aktivering af fonden. Der fandtes mange små og middelstore projekter inden for landbrug og industri og det forhold, at hovedparten